

Ο λoχίας 'Ανώ σήκωσε τo κεφάλι, κύτταξε πρoς τo μέρος τōν βράχων κι' έπειτα, με πινυμένη φωνή, ψιθύρισε στo λοχαγό του:

—Νάτος! Είνε εκεί! Έκει, κοντά στoυς βράχους...

Τά μάτια τoυ λοχαγoυ Φορεστιέ άστραφαν από τή λύσσα. Μέσα στή σιωπή τής νύχτας, κάτω από τo γλωμό φως τōν άστρων, είδε μιά μαύρη σκιά νά σέρνεται ανάμεσα στoυς σκοτωμένους. "Εξάφνα, ή νύχτα φωτίστηκε από μερικές κόκκινες φλόγες και τo πολυβόλα τōν Γερμανōν θέρισαν άκόμη μιά φορά πάλι τo Γαλλικό χαράκωμα... "Επειτα πάλι, σιωπή. Μιά πένθημη και τραγική σιωπή θανάτου. "Η σκιά πού είχε εαπλωθεί καταγής άνασηκώθηκε, έσκυψε πάνω από κάποιο σκοτωμένο κι' άνοιξε τά μάτια, τόν είδε κι' άμέσως τo κέρνιο πρόσωπό του φωτίστηκε από μιά παράξενη χαρά.

—Κοράκι!... "Ανανδρε!... Κοράκι!... ψιθύρισε, τρίζοντας τα δόντια του o λοχαγός Φορεστιέ.
"Ο λoχίας 'Ανώ άρπαξε τ' όπλο του κι' έτοιμάστηκε νά ρίξει. Μά o λοχαγός τoύ κράτησε τo χέρι.
—Στάσου! "Αφήσε τόν νά ξαναγυρίσει. Πρέπει νά μάθουμε πoίός είνε...

Πέρασαν έτσι λίγα λεπτά κι' ύστερα τo «κοράκι», o φαντάρος πού έκλεθε τoυς σκοτωμένους, άνασηκώθηκε πάλι κι' άρχισε νά σέρνεται άθρόβα πρoς τo χαράκωμα. Μά μόλις άρχώρησε λίγα μέτρα, ένας προβολέας πλημμύρισε με τo έκτυφλωτικό του φως τoυς βράχους και τόν κάμπε με τoυς σκοτωμένους. "Ο φαντάρος έπιασε μπρούμητα κι' ύστερα, όταν έσβυσε τo φως τoυ προβολέας, άνασηκώθηκε, γιά νά συνεχίσει άθρόβα τo δρόμο του. "Εκείνη τή στιγμή τo Γερμανικό πολυβόλο άρχισε πάλι νά θερίζει τόν κάμπο. "Ο φαντάρος, βγάζοντας μιά σπαραχτική κραυγή πόνου, τινάχτηκε θρήνιος κι' έπειτα έπεσε βαρειά πάνω στo χώμα.

—Σκοτώθηκε! μωρμυρίσει o λoχίας 'Ανώ.

Μά o λοχαγός Φορεστιέ, με τά μάτια καρφωμένα στo μέρος πού είχε πέσει o φαντάρος, περίμενε μ' άγωνία νά δη άν είχε σκοτωθή, στ' αλήθεια.

Πέρασαν έτσι άκόμη λίγα λεπτά τής ώρας κι' άεφνα άκούστηκε ένα βογγητό πόνου και τo «κοράκι» άρχισε πάλι νά σέρνεται με κόπο πρoς τo χαράκωμα. Δέν είχε σκοτωθεί... Μά θά ήταν βαρειά πληγωμένος. "Ο λοχαγός Φορεστιέ κι' o λoχίας 'Ανώ περίμεναν νά φτάσει κοντά του κι' όταν πεία είδαν ότι βρισκόταν στά χέρια τoυς, τόν άρπαξαν μ' ένα πήδημα και τόν τράβηξαν μέσα στo χαράκωμα. "Ο λοχαγός τότε, κάτω από τo φως τōν άστρων, γνώρισε τή μορφή του.

—Μαλθύ! φώναξε κατάπληκτος. 'Εσύ είσαι, Μαλθύ; Είνε άπίστευτο!

"Ο Μαλθύ ήταν o καλύτερος δεκανέας τoυ λόχου. Είχε δυo πολεμικούς σταυρούς γιά τ' άνδραγαθήματά του. Οι στρατιώτες τόν έλάτρευαν. Σ' όλο τόν τομέα ήταν γνωστός ως o ήρωας τoυ Μάρνη. Κι' αλίος, o Λεδόν Μαλθύ, o ήρωας, ήταν ένα «κοράκι!» "Ενας άνανδρος, ένας άθλιος, πού έκλεθε τoυς σκοτωμένους!...

—Γρήγορα, είδοποίησε τoυς τραυματιοφορείς, είτε o λοχαγός Φορεστιέ στo λοχία.

"Επειτα έσκυψε πάνω από τόν Μαλθύ κι' άρχισε νά εξετάζει τήν πληγή του. Είχε χτυπηθή με δυo σφαίρες στo στήθος. Στo δεξι χέρι του o Μαλθύ κρατούσε κάτι. "Ο λοχαγός Φορεστιέ κύτταξε καλύτερα κι' είδε με φοβική ότι ήταν ένα πορτοφόλι.
"Εκείνη τή στιγμή έρτασε o λoχίας 'Ανώ με τoυς τραυματιοφορείς. "Ο ήρωας τoυ Μάρνη» τοποθετήθηκε πάνω στo φορείο και μεταφέρθηκε άμέσως πίσω από τά χαρακώματα.

"Ο γιατρός Λερού τόν εαπλωσε πάνω σ' ένα κρεβάτι, εξέτασε καλά τά τραυμάτια του κι' έπειτα κούνησε τo κεφάλι περιρλουπα κι' άπαστραβήχτηκε, δίχως νά ζητήσει επίδεσμούς. "Ο δεκανέας Μαλθύ άνοιξε τά μάτια του, έθωαλε ένα βροχγό βογγητό και κύτταξε τριγύρω του μ' ένα σβυσμένο βλέμμα.
—Πού είνε o λοχαγός μου; ψιθύρισε.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΜΠΑΝΤΙΝΙ

ΤΟ "ΚΟΡΑΚΙ,"

—"Ησυχία! Μην κουνιέσαι, Μαλθύ! τόν συνεβούλευσε o γιατρός Λερού.

Κι' έπειτα, γυρίζοντας πρoς τo λοχαγό Φορεστιέ, τoυ έπιασε γιά τoν ώμο.
—Δέν θά ζήση πάρα πάνω άπό μισή ώρα...

"Ο Μαλθύ, όπως ήταν εαπλωμένος άνάσκελα, με κλειστά μάτια, ζήτησε πάλι τo λοχαγό του, μ' ένα παράπονο στη φωνή του. "Εκείνος τότε προχώρησε, στάθηκε μπροστά του κι' άκούμπησε τo χέρι του πάνω στo κροσό χέρι τoυ έτοιμοθάνατου. "Ο Μαλθύ άνοιξε τά μάτια, τόν είδε κι' άμέσως τo κέρνιο πρόσωπό του φωτίστηκε από μιά παράξενη χαρά.

—Γιατί με κυττάζεις έτσι; τόν ρώτησε o λοχαγός Φορεστιέ, πού δέν άντεχε πεία νά βλέπει καρφωμένα άπάνω του, μ' έπιμωτη, τήν κρύα ματιά τoυ άνανδρου δεκανέα.

—Λοχαγέ! στέναξε o Μαλθύ. Θέλω νά σάς μιλήσω... Μά θέλω νά είμαστε μόνοι.

"Ο γιατρός Λερού σήκωσε τoυς ώμους και βγήκε από τή σκηνή τoυ νοσοκομείου.

"Ο Μαλθύ τότε, με μιά υπεράνθρωπη προσπάθεια, άνασηκώθηκε βογγώντας και στηρίχθηκε στόν δεξι άγκώνα του.

—Τι θέλεις νά μoυ πής; τόν ρώτησε μ' ένα περιφρονητικό τόνο στη φωνή του o λοχαγός του. Δέν χωράει καμιά δικαιολογία, Μαλθύ... Αυτό πού έκανες, είνε τo πιο φοιχτό, τo πιο άπαισιο, τo πιο άσυγγώρητο έγκλημα. 'Εσύ, o δεκανέας Μαλθύ, o ήρωας τoυ Μάρνη», νά κλείσεις τoυς σκοτωμένους.

"Ο Μαλθύ ανατρίχισε και κλώμισε άκόμη πιο πολύ.

—Λοχαγέ μου... ψιθύρισε. Δέν θά ζήσω πολλή ώρα... Τo νοιώθω... Μά σάς όρκίζομαι ότι δέν...

Θεέ μου! "Ακούστε ποιά είνε ή αλήθεια... "Ο Σαρλιέ ήταν χωριστός μου... Μόλις είχε γυρίσει από μιά δεκαήμερο άδεια. Μοϋ έλεγαν λοιπόν ότι o Σαρλιέ κι' ή γυναίκα μου... γνωρίζονταν άπό μικροί, λοχαγέ μου... "Ο Σαρλιέ μάλιστα ήθελε νά τήν παντρευτεί πριν από μένα... Προχθές, o Σαρλιέ έλαθε ένα γράμμα...

"Ήταν από μιά γυναίκα. Τά γράμματά της έμοιάζαν με τά γράμματα τής γυναίκας μου...

Μοϋ πέρασε τότε από τo νοϋ ή ιδέα ότι o Σαρλιέ κι' ή γυναίκα μου είχαν σχέσεις... "Ο Σαρλιέ είχε γυρίσει από τήν άδεια δόλοχαρος, εϋτυχισμένος. "Η ζήλεια λοιπόν με δάγκωσε στήν καρδιά, μά πάλι δέν ήμουν βέβαιος... Δέν είχα δη καλά τo γράμμα... "Ήταν μισήχα μιά ύποψία... Κι' όστόσο, αϋτή ή ύποψία, μ' είχε κάνει τρελλό από τή λύσσα μου...

"Ο δεκανέας Μαλθύ, μ' ένα άγομαχητό πόνου, έπεσε πρoς τά πίσω στo προσκέφαλο.

—Κουράγιο, Μαλθύ! τoυ φώναξε o λοχαγός και τoυ έσφιξε τo χέρι.

"Ο έτοιμοθάνατος άνοιξε πάλι τά μάτια του κι' άρχισε ν' άναπνέει βαρειά, δύσκολα, μ' άγωνία.

—Λοχαγέ μου... δέν είμαι άνανδρος. Δέν έκλεβα τoυς σκοτωμένους... συνέχισε μ' ένα μικρό παράπονο. "Όταν o Σαρλιέ, ύστερα από τήν έπιθεση, άπόμεινε έξω από τo χαράκωμα... σκοτωμένος... μοϋ πέρασε από τo νοϋ μιά διαβολική ιδέα: Τo γράμμα, τo είχε μαζί του... Θέλησα λοιπόν νά τoυ πάρω τo γράμμα με κάθε τρόπο. "Ήθελα νά μάθω άν ήταν αλήθεια, άν ή γυναίκα μου μ' έκορόθιενε κι' άναπουσε τo Σαρλιέ. Γι' όστρησα λοιπόν έξω από τo χαράκωμα και τράβηξα κοντά στo σκοτωμένο. Πιστεύετε τάσα ότι είμαι άνανδρος;

"Ο λοχαγός Φορεστιέ δάκρυσε άπό τή συνκίνηση.

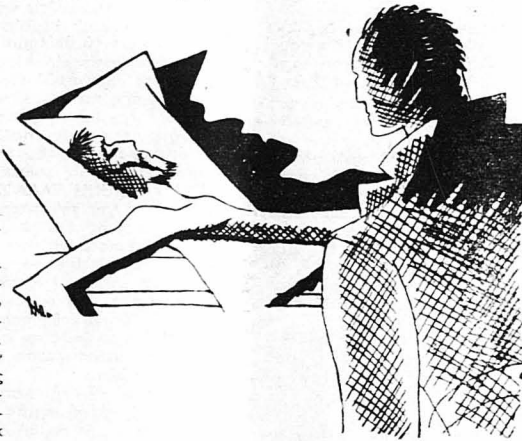
—Γιά μένα, είσαι πάντα o δεκανέας Μαλθύ, τoυ έπιασε.

"Ο έτοιμοθάνατος άναστένανε, σάν νά έβρυγε κάποιο βάρος άπ' τo στήθος του κι' έπειτα κύτταξε τo λοχαγό μ' ένα ίκετευτικό βλέμμα.

—Τι θέλεις, Μαλθύ; τόν ρώτησε o λοχαγός του.

—Ποϋ είνε τo πορτοφόλι τoυ Σαρλιέ; ψιθύρισε o δεκανέας. Τo είχε μαζί μου. Τo γράμμα... Ποϋ είνε τo γράμμα;...

"Ο λοχαγός Φορεστιέ πήγε πιο κοντά, έσκυψε από πάνω του και τoυ έπιασε τo πορτοφόλι τoυ Σαρλιέ. Θέλεις νά διαβάσεις

"Εγείρε άπότομα τo κεφάλι του και εαπώρησε...

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

180	7%	10/20/46	2
423		25	29
72	7%	29	22
			104

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

-ΟΡΓΑΝΟΣΜΟΣ

Ο οικονομικός οργανισμός εξακολουθεί στην πρωτεύουσα μέχρι σήμερα άπιστοτα και πρωτοφανώς, μπορεί να τη κάνει. Είτε κάθε οικοίαν, εις κάθε δρόμον και δρομάκον των Αθηνών γιόνται άπειρες, αναρίθμητες οικοδομές, οικοδομής μονόροφες, διόροφες, τριόροφες και πολυκατοικίες, που θυμίζουν τους παυσηύλους και όγκώδεις ούρανοδόξας της Αμερικής.

Κατ' αρχήν, η οικονομική αυτή μανία, η όποια διέκρινε πάντοτε τους νεωτέρους Έλληνας, έχει βέβαια ένα αγαθόν αποτέλεσμα, άρκετά σημαντικό μάλιστα. Δίδεται έτσι εργασία εις εκατοντάδες, εις χιλιάδες εργατών, οι όποιοι θά έμεναν διαφορετικά άνευ πόρου ζωής.

Δέν πρόκειται όμως περί αυτών μόνον. Διερατάται συγχρόνως καις, ποιά θά είνε για τó μέλλον τά αποτελέσματα του οικονομικού αυτού όργανου, που μάς έχει καταλάβει; Θα έλκταθούν τά ενόικια; Φυσικά. Αυτό θά είνε τó άμεσον αποτέλεσμα που θά έπέλθη, που έχει έπέλθει ήδη. Κεί τό αποτέλεσμα αυτό είνε εύχάριστο και άνακουστικό για τó λαό. Τί θά κερδίσουν όμως οι «σπιτούχοι» των Αθηνών, για τά τους όνομασόμε, όπως τους άποικίζει ó λαός συνήθως; Δέν διατρέχουν τόν κίνδυνον τά σπιτία τους να μένον άνενοικιαστα; Τό κακό αυτό συμβαίνει ήδη στην Αθήνα. Έκατοντάδες οίκων μένον άδειανές και κατάκλειστες, διαρκώς, επί μήνας, επί έτη υπό ένοικίαν διαελούσαι. Έκτός αυτού, άπειλείται και μία άλλη δυσάρεστη σιπέπεια. Η τιμές τών σπιτιών πέφτουν.

Πρέπει συνήπως να σκεφθών πλέον λογικά και φρόνιμα οι κτιζόντες, σίκια στην πρωτεύουσα και να άρχίσουν να τοποθετούν τó χρέμα τους, τά κεφάλαια τους, εις άλλας επιχειρή-

το γράμμα;

—Ναι! στέναζε ó έτοιμοθάνατος. Μά δέν βλέπω πια... Δέν βλέπω τίποτα... Διαβάστε τό βιβλίον, κύριε λοχαγέ...

Ο Φορεσιτέ έβγαλε από την τσέπη τó πορτοφόλι του σκοτωμένου, πήρε τό γράμμα κι έβριξε περίεργος μία ματιά στην ύπογραφή. Ο δεκανέας Μαλθού περίεμενε μ' άγωνία.

—Από ποιόν είνε τό γράμμα; ρώτησε με ραγιμένη φωνή.
—Από την μητέρα του, άπάντησε ó λοχαγός του. Του γράφει για τó σπιτί τους. Θες ν' άκούσης; Μά σου είπα... Είνε ένα γράμμα τής μητέρας του.

—Αλήθεια; έκανε ó έτοιμοθάνατος.
Ο λοχαγός Φορεσιτέ δάγκωσε τά χείλη του και κατάχλωμος χάιδεψε με τó γέρι του τό κρύο μέτωπο του δεκανέα.

—Δέν σου φάνει ó λόγος μου; τόν ρώτησε. Θέλεις να σου κάνω όρκο ότι είνε από τή μητέρα του;...

Ο έτοιμοθάνατος χαμογέλασε με τά στεγνά χείλη του.
—Σας πιστεύω, κύριε λοχαγέ, ψιθύρισε μ' ένα βαρύ άγκυμαχητό από τούς πόνους. Γώρα πεθαίνω έπιχτισμένος...

Ο δεκανέας Μαλθού κούνησε άκόμη τά χείλη του σαν να μιλούσε κι ύστερα, μ' ένα στασιμό που τόν συγλήνισε, ένεισε απότομα τό κεφάλι και ξεψύχησε.

Ο λοχαγός Φορεσιτέ τότε έβριξε μία ματιά στο γράμμα του Σαρλιέ και τσερικά, με τρεμουλιαστά χέρια τό ξέσκισε και τό πέταξε μικριά. Ήταν ένα έρωτικό γράμμα από τή έπιστη γυναίκα τού Μαλθού, γιμάτο νοσταλγικές φράσεις για τις όμορφες ώρες του είχε παίρσει μαζί με τόν Σαρλιέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΝΤΙΝΙ

σει, πλέον έπικερβείς, για να μη μένον νεκρά, για να μη μεταβάλλονται εις κεράμους και λίθους και άσβεστον. άνευ άξιας, άνευ απόδόσεως.

-Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ

Η Έπιτροπή τού Κώδικος Ποινικής Δικονομίας διετύπωσε ειδικό νομοσχέδιο για την διάρκεια τής προφυλάκισως.

Σύμφωνα με τó νομοσχέδιο αυτό, η προφυλάκισως όρίσθη: για τó πλημμελήματα τρεις μήνες και για τά κακουργήματα έννα μήνες. Έξαιρέσεις γίνεται για τούς φόνους, τάς φαρμακείας, τάς ληστείας, τάς ζωοκλοπές και τό λαθρεμπόριον, για τά όποια η προφυλάκισως μπορεί να παραταθί άκόμη επί τέσσερες μήνες, άπαιτείται όμως γι' αυτό άπόφασις τού Συμβουλίου τών Έφετών.

Όταν γίνει άνακοπή, η προφυλάκισως άναστέλλεται επί ένα μήνα, κι' όταν γίνει άτησις άναίρεσως, άναστέλλεται επί δύο μήνες.

Όταν τέλος τό βούλευμα καταστή άμετάκλητον, πρέπει μέσα σε έξη μήνες να έκδικασθί η ύπόθεσις. Τό Συμβούλιο όμως τών Έφετών έχει δικαίωμα να παρατείνη τό έξάμηνον αυτό όριο επί τριετή μήνες άκόμη. Πάντως, άν δέν μεσολάσθη η τρίμηνος παράτασις προθεσμίας, τό δικαστήριο, όταν περάσουν έξη μήνες από την ήμερα που τό βούλευμα έγινε άμετάκλητον, έχει τó δικαίωμα να άπόλυση τόν κατηγορούμενον επί έγγυησει κι' όταν άκόμη τό άδίκλωμα που διεπραξε τιμωρείται με ποινή πιο βαρεία από την εϊσκή.

Αυτές είνε η ουσιαστικότερες τροποποιήσεις, που έπιβέρονται στον χρόνο τής προφυλάκισως. Στις τροποποιήσεις αυτές, είμεθα βέβαιοι, ότι θά τερματίσουν τις μακροχρόνιες προφυλάκισεις, η όποιες, πολλές φορές, είνε συντριπτικές για τούς κατηγορουμένους, μερικοί τών όποιων, ένθ' είνε άθωοι, παραμένουν και σήπονται εις τάς φυλακάς επί άπειρον.

-Η ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

Η εϊνήσις για την αιτοπαρραγωγή τών Ήνωμένων Πολιτειών τής Αμερικής, είνε άποκαρδιωτικές. Στις δικτικές αιτοπαρραγωγικές περιφέρειες τής έπικρατεϊς άκόμη άνομβρία, μία άνομβρία, η όποια έχει να σημειωθί από τριάντα και περισσότερα χρόνια, κι' έτσι κινδυνεύει ένα μεγάλο μέρος τών αιτηρών να καταστραφί. Αν συμβεί τό τρομερό αυτό γεγονός, η τιμή τών αιτηρών θά αύξηθί πολύ στην Αμερική και η αύξισις αυτή θά έχη άμεσο επίδρασις στην τιμή τών αιτηρών όλου τού κόσμου και θά νεϊροτερεύη τό βιοτικό επίπεδο τών κατωτέρων κοινωνικών τάξεων.

Εύχόμεθα μ' όλη την καρδιά μας, να παύση η ξηρασία στην Αμερική και να μη σημηθί η τεραστία αυτή καταστροφή για όλο τόν κόσμο. Αν συμβή όμως, στη χώρα μας δέν θά έχη και τόσο μεγάλο αντίκτυπο. Κι' αυτό, χάρις στην καλή αιτοπαρραγωγή τού έσθετινού χρόνου, η όποια θά μάς έμπέριψη να περιορίσουμε υπό ελάχιστο την εισαγωγή ξένου σταριού.

Ας εύχασιόσασμε λοιπόν ολόψυχως τό Θεό τής Ελλάδος, ό όποιος την σκέπει και την εύλογεί.

Μέχρι τής στιγμής μάλιστα, η σχετικώς ειδήσις από τά αιτοπαρραγωγικά μέση είνε πλέον η εύχάριστες, πλέον η ικανοποιητικές.

Η διά δημοπρασιών καρπών σπαρμένες εκτάσεις είνε χαρά Θεού, μετά μάλιστα τις τελευταίες ευεργετικές βροχές.

Οι αιτοπαρραγωγοί δέν ξεέρουν πώς να έκφράσουν την εύγνωμοσύνη τους στο Θεό και στον ουρανό τής Ελλάδος, ό όποιος έφέτος, τούς πύνησε τόσο!

Η παραγωγή τού σίτου θά είνε άφθονος. Και η ποιότης του όμως εξααιρετική, περισσότερο εξααιρετική από τά άλλα χρόνια.

Εύτυχία μεγάλη δηλαδή...

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, (κατοικία) Χαλάνδρι.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Εσωτερικού δι' έν έτος	Δρχ. 200	Η	Εξωτερικού	Δολάρια 6
Εξαμήνιος	100	Η	Αμερικής	3

και δι' όλην την Αφρική και Βελγίον Κογκό (σπία συνδρομή σελίνα 30 ΑΙ επιστολαί και τά χρηματικά έμβόλαια δέν ν' απευθύνονται προς τόν Ίδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έν Αμερική διά την έγγραφην συνδρομήν και διά την κατά φύλλον πώλησιν η Έταρεία New York News Agency General P. O. Box 497 New York City, έκταρ ποσοποιημένη παρά τιν ε. Κ. Καϊρατούλου, έν Αίγυπτο—Σουάδάν ε. Χριστόδουλος Σαράφης, 12 Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και έν Βελγίον Κογκό ε. Γεώργ. Αντωνιάδης, Β. Ρ. 445, Elisabetheville Congo-Belge, όπου δέν ν' απευθύνονται οι ένδιαφερόμενοι.